

større sagskomplekser, ofte vil være tale om, at opklaringsarbejdet er vanskeligt og tidsrøvende.

Også på fiskeriområdet indgår udbetaling af støtte f.eks. i forbindelse med tilbagetagelsesordningerne, hvor producentorganisationerne har mulighed for tilbagetagelse af fisk fra markedet med henblik på opnåelse af finansiel udligning via EU. Ordningen indebærer, at der kan ske tilbagetagelse af visse arter af konsumfisk, der af den ene eller anden grund ikke kan sælges på auktion. De pågældende fisk tilbagetages af producentorganisationerne med henblik på, at fisken efterfølgende sælges som industrifisk. I forbindelse med tilbagetagelsen yder EU et tilskud, som beregnes på baggrund af tilbagetagelsens omfang i forhold til den pågældende producentorganisations samlede omsætning. Producentorganisationerne indsender månedligt et regnskab til Fiskeridirektoratet, som efter gennemgang af regnskabet videresender eventuelle krav om tilskud til EU-direktoratet, som er den udbetalende myndighed. Tilskuddet ydes via midler i Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (FEOGA, garantisektionen).

Det bemærkes, at det på landbrugsområdet konstaterede problem om, at overtrædelse på grund af forældelse kun vanskeligt kan forfølges strider imod intentionen i den efterfølgende regnskabskontrol, jf. Rådets Forordning EØF nr. 4045/89 af 21. december 1989 om medlemslandenes kontrol med foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af direktiv 77/435/EØF. Denne forordning omfatter som nævnt i praksis udbetaling af tilskud i forbindelse med finansiel udligning for producentorganisationernes udgifter i forbindelse med tilbagetagelse af fisk.

Der vil med indsættelse af en tilsvarende bestemmelse i forslaget blive skabt lighed mellem landbrugslovgivningen og fiskerilovgivningen.

Regler om længere forældelsesfrister er løbende blevet indsat flere steder i særlovgivningen. Som eksempler kan nævnes monopolloven, bank- og sparekasseloven, realkreditloven samt forslaget til ny bogføringslov. Inden for Fødevarerministeriets område kan nævnes lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække. Tilsvarende bestemmelse er indsat i forslag til lov om ændring af EU-bemyndigelsesloven på landbrugsområdet jf. L 59.

Til § 131

Bestemmelsen omhandler betingelserne for, at politiet i sager om overtrædelse af loven, kan indhente retskendelse til at foretage ransagning, og er en vide-

reførelse af saltvandsfiskerilovens § 42 a, reguleringslovens § 12 a, og EU-bemyndigelseslovens § 18.

Bestemmelsen indebærer en udvidelse af retsplejelovens bestemmelser om adgangen til at opnå retskendelse til ransagning i sager om overtrædelse af loven.

Formålet med bestemmelsen er at sikre mulighed for at kunne opnå retskendelse til ransagning efter de bestemmelser i retsplejeloven, der gælder for lovovertrædelser, som kan medføre frihedsstraf. I en sådan situation vil bestemmelsen sammenholdt med retsplejelovens § 795 give mulighed for at opnå retskendelse til ransagning hos en ikke-mistænkt. Dette vil især have betydning i tilfælde, hvor andre end den mistænkte, må antages at være i besiddelse af beviser for overtrædelsen, f.eks. regnskaber eller anden dokumentation.

Den foreslåede bestemmelse må ses i lyset af, at overtrædelser af fiskerilovgivningen i en del tilfælde har vist sig at foregå i større komplekser, som ofte involverer mange fiskerifartøjer og få opkøbere og betydelige mængder af ulovligt fangede fisk. I sådanne sager vil forholdene normalt blive søgt skjult ved fejlagtige eller manglende logbogføringer og indberetninger til fiskerimyndighederne, hvilket betyder, at sagerne kan være meget vanskelige at opklare. Det vurderes, at forslaget om udvidet adgang til at opnå retskendelse til ransagning, især vil kunne medvirke til en øget opklaring af sådanne mere grove og massive overtrædelser af loven.

Som nævnt ovenfor i bemærkningerne til § 117, stk. 2, forudsætter den adgang fiskerimyndighederne har til uden retskendelse at foretage rutinemæssig kontrol i forbindelse med den almindelige kontrol med overholdelse af fiskerilovgivningen, at der ikke foreligger konkret mistanke om overtrædelse af fiskerilovgivningen. Foreligger en sådan mistanke fremsendes sagen til politiet, som kan foretage de videre undersøgelser og efterforskningsskridt, herunder om nødvendigt indhente retskendelse som anført ovenfor.

Herefter har politiet i medfør af de almindelige regler i retsplejeloven ansvaret for den videre efterforskning, hvori kan indgå en vurdering af, om der efter retsplejeloven sammenholdt med fiskerilovgivningen er grundlag for indhentelse af ransagningskendelse.

Det er herefter i givet fald retten, som i form af en kendelse beslutter, om anmodningen om ransagningen kan imødekommes.

Til § 132

Bestemmelsen er en videreførelse af de eksisterende regler i saltvandsfiskerilovens § 44, reguleringslovens § 13, ferskvandsfiskerilovens § 48, hvilke regler